

РЕШЕНИЕ

№ 2634

гр. София, 04.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-A, в закрито заседание на четвърти октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Жаклин Комитова

Членове: Мария Бойчева
Румяна Спасова

като разгледа докладваното от Жаклин Комитова Въззивно гражданско дело № 20221100507445 по описа за 2022 година за да се произнесе, взе предвид следното:

ПРОИЗВОДСТВОТО Е ПО РЕДА НА ЧЛ.435, АЛ. 1 И 2 и ЧЛ. 463, АЛ.1 ОТ ГПК.

Образувано е по две частни жалби - на вискателя „Ю.Б.“, ЕИК ****, представлявано от изпълнителните директори Д.Б.Ш. и М.В.- прокурист, със седалище и адрес управление: гр. София, бул. „****“, представлявано от Адвокатско дружество "Ч., П. и И.", БУЛСТАТ: ****, чрез адвокат Х. И., САК, със съдебен адрес: гр.София, ул. „**** и на длъжника „Т.“ ЕООД, ЕИК ****, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „****“, представлявано от управителя С.М. чрез адв. К. М. от САК **ПРОТИВ ПРОТОКОЛ за извършено разпределение от 25.02.2022 г.** издадено по изп. дело № 20199230400353 по описа на ЧСИ Г.Н., рег. №923 с район на действие СГС.

Вискателят „Ю.Б.“, ЕИК **** излага доводи за незаконосъобразност на атакуваните действия. Вземанията на вискателя ”Ю.Б.” АД, прозрителни от изпълнителен лист, издаден по гр.д. №57464/2019 г., по описа на РС-София и Изпълнителен лист, издаден по гр.д. 57463/2019 г., по описа на РС-София, са обезпечени с договорни ипотечи, учредени с Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 9, том I, рег. № 413, дело № 9 от 2008 г. подновена с молба за подновяване на договорна ипотека Акт № 95, том 4, рег.№ 2421 от 19.01.2018 г. и Нотариален акт за учредяване на договорна ипотека № 14, том IV, рег. № 6800, дело № 537 от 2006г., подновена с молба за подновяване на договорна ипотека Акт № 212, том 69, рег.№ 78415 от 09.12.2016 г. на следния недвижим имот, а именно: Едноетажна офис сграда, находяща се в

гр. София, бул. „****“, местност „Летищен комплекс София“. През 2021 г. е осъществена публична продажба на гореописания недвижим имот и след влизането в сила на Постановлението за възлагане, на 25.02.2022 г. е изготвено и предявено разпределение на постъпилата от публичната продажба сума.

Видно от приложеното Удостоверение с вх. № 350/27.01.2022 г. размерът на задължението към Столична Община, е в общ размер на 18 896,55 лв. включва както данъци за недвижимия имот, така и такса битови отпадъци. Твърди се, че таксата битови отпадъци обаче не представлява вземане, което следва да се удовлетвори по реда на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД - същото следва да се удовлетворява по реда на чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД.

Моли съда да отмени предявено на 25.02.2022 г., Разпределение, като неправилно и незаконосъобразно като със задължителни указания да бъдат признати като вземания на Столична Община по чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД само вземанията за данъци на имота като не се включат вземанията на Общината за такса битови отпадъци.

Длъжниците „Т.“ ЕООД, ЕИК: ****, ЕТ „Т.К.- С.М.“, ЕИК **** и С.С.М., ЕГН ***** редовно уведомени, не са депозирали възражения по подадената от вискателя жалба, в срока по чл. 436 ал. 3 от ГПК.

С жалба вх. № 854 от 08.03.2022 г. длъжникът „Т.“ ЕООД, ЕИК **** обжалва Протокола от 25.02.2022 г. за извършено разпределение като счита, че същото е незаконосъобразно, неправилно и поради това следва да бъде отменено. Твърди, че ЧСИ не е съобразил и приложил погасителна давност по отношение на данъците за недвижими имоти. След като не е актуализирал точно по основание и размер изискуемите вземания, последният е нарушил интересите на страните в изпълнителното производство. Посочва, че ЧСИ неправилно е определил кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях, както и че ЧСИ неправилно е посочил, че продаденият имот няма самостоятелни обекти в сградата, въпреки наличието на данни по изпълнително дело.

Предвид гореизложеното, моли съда атакуваното разпределение да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

Постъпило е възражение от вискателя „Ю.Б.“, ЕИК ****, в което са изложени доводи за неоснователност на подадената от „Т.“ ЕООД, ЕИК **** жалба.

Частният съдебен изпълнител по изпълнително дело № 20199230400353 – Г.Н., с рег. № 923, изпраща по реда на чл.436, ал.3 ГПК мотиви по обжалваните действия.

Съдът, след извършването на проверка относно допустимостта и редовността на подадената жалба, намира следното:

Изпълнителното производство е образувано по молба от 04.12.2019 г. н „Ю.Б.“ АД въз основа на изпълнителен лист, издаден по разпореждане : незабавно изпълнение, обективизирано в Заповед за изпълнение по чл. 417 ГПК г гр.дело № 57464/2019 г. по описа на СРС, ГО, 177 състав, солидарно срещу длъжниците „Т.“ ЕООД и ЕТ „Т.К. – С.М.“ за следните суми: 47 147, 84 евро

главница по договор за банков кредит от 15.12.2006 г., ведно със законна лихва върху тази сума, считано от 09.10.2019 г. до окончателното и изплащане 3 840, 22 евро - възнаградителна лихва за периода от 21.06.2008 г. до 28.03.2019 г., мораторна лихва в размер на 5 478, 63 евро, застраховка в размер на 2 584, 00 евро, разноси в размер на 60 лева и 4 854, 15 лева – съдебни разноси по делото.

В молбата на вискателя е направено искане за налагане на възбрана върху недвижим имот на длъжника „Т.“ ЕООД, предмет на договорна ипотека полза на банката, а именно – едноетажна офис-сграда, находяща се в гр. София, бул. „****“, м. Летищен комплекс София, с обща застроена площ от 178 кв.м., четири самостоятелни офиси, всеки един от които от по две помещения предверие и санитарен възел, с площ на помещенията, както следва: за офиси А и Б - съответно от 20, 50 кв.м. и 15, 80 кв.м., за офиси В и Г - съответно от 18, 80 кв.м. и 14, 90 кв.м., заедно със съответните идеални части от правото на строеж върху терена. Върху така описаният недвижим имот, индивидуализира по същия начин в нотариален акт от 15.12.2006 г. за учредяване на договорна ипотека № 14, том 4, рег. № 6800, дело № 537 от 2006г., е вписана на 08.12.2019г. възбрана по изпълнителното дело и по отношение на същия бил предприети изпълнителни действия, изразяващи се в опис от 08.01.2020 г. и оценка и публична продан. С постановление за възлагане на недвижимия имот от 23.03.2021г. по изпълнително дело № 20199230400353 същия е възложен на „Л.Ф.“ ЕАД, ЕИК **** за предложената цена от 233 100 лева.

С обжалваното постановление за разпределение от 25.10.2022 г. е постъпила сума след извършена публична продан на недвижимо имущество по чл. 460 от ГПК по изпълнителното дело е извършено разпределение на постъпила сума от 23 100 лв. В атакуваното постановление ЧСИ изрично подробно е посочил как се удовлетворяват вземанията в поредността по чл. 13 от ЗЗД. Разпределението е било предявено на жалбоподателите, чрез пълномощниците им на 25.02.2020 г., видно от съставения протокол.

ПО ЧАСТНАТА ЖАЛБА НА ВЗИСКАТЕЛЯ „Ю.Б.“ АД.

Частната жалба на вискателя „Ю.Б.“, ЕИК **** е подадена е в тридневния срок по чл.462 ал.2 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване акт, съгласно разпоредбата на чл. 463, ал. 1 ГПК, от легитимирано лице и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, **жалбата е ОСНОВАТЕЛНА** по следните съображения:

С извършеното разпределение вземането на Столична Община към ипотекарния длъжник в размер на 18 896,55 лева, посочено в Удостоверението на л. 995 от изп. дело, I I том е третирано като привилегировано по смисъла на чл. 136, т. 2 ЗЗД и е удовлетворено изцяло.

От съдържанието на удостоверение обаче е видно, че притезанието е формирано от данък върху недвижимите имоти в размер на 2 971,99 лева и такса битови отпадъци в размер на 15 893,56 лева.

Настоящият съдебен състав счита за основателни изложените от жалбоподателя възражения, че неправилно в разпределението е била включена сумата от 15 893,56 лв - такса за битови отпадъци. Последната не представлява вземане, което следва да се удовлетвори по реда на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД, а по реда на чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД. Това е така, защото съгласно

чл.136, ал.1, т.2 ЗЗД привилегировани са вземанията на държавата за данъци върху определен имот. Действително, както задължението за данък върху недвижим имот, така и таксата за битови отпадъци представляват публични общински вземания (чл.162, ал.2, т.1 и т.3 от ДОПК). Публичният характер на вземането обаче не го прави автоматично привилегировано по смисъла на чл. 136, ал. 1, т. 2 от ЗЗД, тъй като вземанията на общините за такса битови отпадъци, макар и публични вземания, са различни по своя характер от вземанията за данъци. Таксата битови отпадъци представлява вземане за извършена услуга, определена като такава в чл. 62 от ЗМДТ. В същото време в чл.1 от ЗМДТ е направено изчерпателно изброяване на видовете местни данъци, като по този начин са диференцирани различните видове публични вземания.

Следователно, неправилно частният съдебен изпълнител във втория ред привилегировани вземания по чл.136, ал.1, т.2 от ЗЗД е включил вземанията на общината за такса за битови отпадъци.

ПО ЧАСТНАТА ЖАЛБА НА ДЛЪЖНИКА „Т.“ ЕООД.

Частната жалба е подадена в тридневния срок по чл.462 ал.2 от ГПК, срещу подлежащ на обжалване акт, съгласно разпоредбата на чл.463 ал.1 от ГПК, от легитимирано лице и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Разпределението е акт на съдебния изпълнител, с който се определя кои вземания подлежат на удовлетворяване, какъв е редът за удовлетворяването им и каква сума се полага за пълното или частично изплащане на всяко едно от тях. Жалбата срещу разпределението може да се основава само на довод за погрешна преценка на съдебния изпълнител относно кръга на взыскателите, размера на предявените от тях вземания и съответните им привилегии. Други оплаквания за допуснати нарушения в принудителното изпълнение са извън предмета на контрола на съда по повод извършено разпределение.

В случая оплакванията на длъжника, че не била съобразена и приложена погасителната давност по отношение на данъците на недвижимите имот, неправилно е определено кои вземания подлежат на удовлетворение, каква сума се полага за пълното или частичното им погасяване, като при извършване на разпределението неправилно било посочено, че в продадения имот нямало самостоятелни обекти в сградата са неоснователни. Недопустимо е погасителната давност да се прилага служебно от съдебния изпълнител. Правомощия да се произнася по повод материалноправния въпрос има само съответният компетентен съд, а съдебният изпълнител следва да се съобрази с влязлото сила решение на съда. Доколкото обаче подобно решение не е налице по изпълнително дело, не съществува законова задължение на съдебния изпълнител да прилага погасителна давност спрямо вземания на взыскателите по делото.

По изложените съображения обжалваното разпределение следва да бъде частично отменено по отношение на сумите за разноски, които следва да се разпределят в реда на чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД, като част от тези суми следва да бъдат разпределени в реда на чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД, като жалбата на длъжника следва да се остави без уважение.

РЕШИ:

ОТМЕНЯ РАЗПРЕДЕЛЕНИЕ от 25.10.2022 г. по изп. дело № 20199230400353 на ЧСИ Г.Н., с рег. № 923 ,в частта, в която е разпределена в реда на чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД сумата за такса за битови отпадъци на Столична Община в размер на 15 893,56 лева, като **ПОСТАНОВЯВА ДА СЕ РАЗПРЕДЕЛИ** сумата от 15 893,56 лева (петнадесет хиляди осемстотин деветдесет и три лева и петдесет и шест ст.) в полза на вискателя „Ю.Б.“ АД, ЕИК **** в реда на чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалбата на длъжника „Т.“ ЕООД, ЕИК **** срещу Разпределение от 25.10.2022 г. по изп. дело № 20199230400353 на ЧСИ Г.Н., с рег. № 923 в останалата ѝ част.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____